

Renklerin En Güzeliydi Aşk

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 30 Eylül 2025

Teyelli düşlerimden inşa ettim günümü ve dün de saklı öğretiler illa ki aşk güdümlü elbet sonsuzluğun ilk sesiydi aşk, aşka düştüğümün ertesi vuku bulan şafak ve seyyah iklimlerde salındığım nasıl da aşikar elbet başat olan duygularla örülü bir hayat.

Şimdime kefilim
Düş sağanağına yakalandığımdan beri
Kâfi gelmedi bu sevgi
Rengimle şerh düştüğüm bir ikindi vakti
Kırklanan acılarla
Kırkı çıkmadan yazgımın
Kırık kanatlarımla uçmayı sevdim ben
Elbet yaşamayı
Şiar edindiğimdi Yerebatan sarayı
Yere batırılan ruhumla denkleştığım
Tarihi yazgımda
Alt ettiğim illa ki gölgelerin seferi mizacında
Kaykıldığım eksende
Ermekti amacım göğe
Eremediğim o nihayet
Vuku bulacaktı illa ki
Ölüm öncesi hidayet.
Mısralardı zaafılarımı astığım
Asla da sahibine ulaşmayan bir mektup
Konduramadığım hangi acıysa
Kavrulduğuma delalet
Açılandıramadığım bir hayat
Kof yürekler değildi hem içimde saklı masumiyet
Yerden yere vurulan tebaası duygularımın
Göz teması kurduğum
En parlak ışık
Aşkla inançla kavrulduğum
Sabahın müjdecisi öncesinde içine düştüğüm rehavet
Karanlığı delen gözleri aşkın
Mevsimlerden de şarkılardan da fal tutmadığım
Gel gör ki fal taşı gibi açılan gözleri sezilerimin

Ŗükür ki vardı hükmeden
Beni benden iyi bilen
İçimde saklı o derya
Günyüzü görmekti en içerlediğim rüya
Sancılanan zamandan kayan
Nüktedan varlığımla huzur bulan
Elbet yansıması yüreğimin
Yazdıkça kemale erdiğim bir resim
Hala saklı içimde ilk günkü gibi
İmtina ettiğim neyse
İbraz ettiğim kadar mutluluğun neferi
Hüviyetimdi kalem
Kalemde saklı tuttuğum imgelerim
Hali hazırda kaybolmadan neşrettiğim
Zamana karşı verdiğim bir savaş
Renklerin en güzeliydi aşk